

ಗೀತಾ ಬಿ.ಯು.

ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆ, ಮೊನಚು ಶೈಲಿಯ ಬರವಣಿಗೆ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡದ ಓದುಗರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತರಾದ ಗೀತಾ ಬಿ.ಯು. ಅವರು ಹಲವು ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೇ ಆದ ಗೀತಾ ಈವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು 12 ಕಾದಂಬರಿ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನವೂ ಸೇರಿ)ಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನ್ನಡ ಮಾಸಿಕ, ವಾರ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಗೀತಾ ಬರೆದ 'ಅವರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಇವರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಇವರು ಯಾರು?' ಹಾಗೂ 'ಮಿಥ್ಯ' ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸುಧಾ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಸೋಲು ಗೆಲುವಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಹೊಂಗೆಯ ನೆರಳು, ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸೆನ್ನನು, ಆರದಿರಲಿ ಬೆಳಕು, ವಾರಸುದಾರ, ಅದೇ ಏಕಾಂತ, ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ.. ಮುಂತಾದವು ಇವರ ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಮುಖ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳು.

ಓದಿದ್ದು ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ. ಸಂವಹನ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಗೀತಾ ಸಕ್ರಿಯರಾದದ್ದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. 'ಇರುವುದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು..' ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಗೀತಾ 'ಸುಧಾ' ಓದುಗರಿಗಾಗಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

'ಹುತ್ಯಾ ಅಸ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಅಸ್ತು ಅಸ್ತು ಅಂತಿರ್ತಾರಂತೆ... ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ಮಾತು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇಲ್ಲೇ ಝಂಕಾಡಾ ಹೂಡಬೇಕು ಅಂತ ಮಾಡದೇಯಾ ಹೇಗೆ?'

'ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರು. ಅಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಸೇರಿಸಿಯಲ್ಲ... ಆ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಮಾತಾಡುವುದೇ ಹಾಗೆ. ಬರಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ, ಹಾರ ಹಾಕಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡದೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಎಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದಿ... ಅಂತ ನಾವು ಸಂಕಟ ಪಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ನಿಜವಾಗಿ ಅಪ್ಪ ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೋ ಏನೋ ಅಸ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಅಸ್ತು, ಅಸ್ತು ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.'

ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಪು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಜಿ, ತಾತಾ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಥೇಟ್ ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕದ ರಾಜಕುಮಾರರೇ. ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವು, ಹಣ್ಣು, ಸಿಹಿ, ಸೀರೆ, ಬಳೆ, ವೀಳ್ಯದೆಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಹಿಂದೆ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲಸದವರು ತಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನ ಭರ್ತಿ ಜೋಡಿಸಿದಾಗ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಬೆಕ್ಕನ ಬೆರಗಾದರು.

'ಹೇಣ್ಣು ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಕಾರಂತರೇ. ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನಂತೆ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವಳನ್ನೇ ಎಂದು ಇವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡಬೇಕು.'

ಬೈ ಬೈ ಬೈ ಅಂದರು ಅಪ್ಪ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಿರಲಿ, ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಹಳ್ಳಿಮನೆ ಮನೆತನದ ಹಿರಿಯ ತಲೆ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿ ಮನೆಯವರು, ಮಗ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅಪ್ಪನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅಪ್ಪ ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕರಗಿ ಹೋದರು.

ಮೊದಲು ದನಿ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಚ್ಚಿತ್ತವರು ಅಮ್ಮ. ಭುಜದ ಸುತ್ತಾ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದು ಕೈ ಮುಗಿದರು. 'ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಮೊದಲು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ... ಬಡವರ ಮನೆ ಪಾವನವಾಯ್ತು. ರೀ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ನಾನು ಪಾನಕ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತೇನೆ' ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಹುಡುಗನ ತಾಯಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು ತಡೆದರು.

'ಪಾನಕ ಮಾಡುವಿರಂತೆ.... ಪಾನಕವೇನು? ಪಾಯಸ ಕುಡಿದೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಮಗನ ಮನಸ್ಸು ಕದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋಣ'.

ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹಾಳಿಗಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಕಿಟಕಿ ಮುಚ್ಚಿ ಧವಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಎದೆಯನ್ನು ಎಡಗೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದೆ.

ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದತ್ತ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದೆ.

ಐದಡಿ ಆರಂಚಿನ ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ದಂತದ ಮೈಬಣ್ಣ, ದಟ್ಟ ತಿದ್ದಿದಂತಿದ್ದ ಹುಬ್ಬು, ಕೊಂಚ, ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಗಳಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಂಗಳು, ನೇರವಾದ ಮೂಗು, ತುಂಬಿದ ತುಟಿಗಳು ಉದ್ದನೆಯ ಕೊರಳು, ಮಂಡಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ದಪ್ಪ ಜಡೆ, ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುಂಗುರುಳು— ನಾನು ಚೆಲುವೆಯೇ?

ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂದ ಅಮ್ಮನ ಮುಖ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಅರಳಿತ್ತು. 'ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡಾ? ಅದೇನು ಅದೃಷ್ಟ ಕಣೆ ನಿಂದು...! ಜೋಯಿಸರು ಹೇಳಿದ್ದು... ಮಗಳ ಮದುವೆ ಹೂವಿನ ಸರವೆತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ... ಆದ್ರೆ ಹಳ್ಳಿ ಮನೆ ಮನೆತನದ ಸೊಸೆಯಾಗೋದು ಅಂದ್ರೆ ಅಯ್ಯೋ... ಬೇಗ ಬೇಗ ಈ ಚೂಡಿದಾರ್ ಬಿಚ್ಚಿ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊ, ಹೊಂ ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ ಕೊಂಚ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇಟ್ಟು, ತೋಗೋ ಈ ಬಳೆ ಹಾಕೋ' ಎರಡೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿ ಲಟಿಕೆ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಅಮ್ಮ ಆಚೆ ಧಾವಿಸಿದಳು ತಿರುಗಿ ಒಳಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಳು.

ಈ ಬಾಗಿಲು ಬೇಡ... ಅಲಂಕಾರ ಬೇಗ ಮಾಡ್ಕೊ... ಇದೇನು ಹೀಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾ? ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ... ಎಡಕೆದ್ದಲ್ಲ ಆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಅತ್ತಲಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಾ ಪಾನಕ ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುವಿಯಂತೆ.

ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆ. ಕಂಪಿನ ಒಡಲಿಗೆ ಹಳದಿ ಅಂಚಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತುಟಿಗಳಿಗೆ ತೆಳುವಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧವಾದೆ.

ಹಳ್ಳಿಮನೆಯ ಈ ಹುಡುಗ ಯಾರು? ಅವನು ನನ್ನ ನೋಡಿರುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಅವನು ಕರಿ ಠೋಣಪ್ಪನಾಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಅವನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ ಹಿಂದೆ ಪಾನಕದ ಲೋಟಗಳಿಂದ ಟ್ರೀ ಹಿಡಿದು ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರ ಕಂಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಅರಿವಿನಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದೆ. ಹೆಜ್ಜೆ ಮೇಲೇಳಲಿಲ್ಲ.

'ಕೊಡಮ್ಮ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಾನಕ ಕೊಡು' ಅಮ್ಮ ಮೆಲುಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ತಲೆ ಎತ್ತಿದೆ... ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಟ್ರೀ ಹಿಡಿದೆ.

'ಬಾ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲೇ ಕೂತ್ಕೊ ಬಾ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹಾಗಿಲ್ಲಾಳೆ. ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚು... ಆಮೇಲೆ ಪಾನಕ ಕುಡಿ'.

'ಇರಿ ಅತ್ತೆ ಪಾಪಾ ಹುಡುಗಿ! ವಿಕ್ರಮನ್ನ ನೋಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಗೇನೋ ಮೊಮ್ಮಗ... ಆದರೆ... ನೋಡಮ್ಮ... ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪಕ್ಕ ಕೂತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಅವನೇ ನನ್ನ ಮಗ— ವಿಕ್ರಮ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅರಕ್ಷಣ ಅಪ್ಪನ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ, ನನ್ನತ್ತಲೇ ತಿನ್ನುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ, ಇವರತ್ತ ನೋಡಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದೆ. ಅಬ್ಬ ದೃಷ್ಟಿಯೇ! ಹೀಗೆ ಭೇದಿಸುವಂತೆ